

endnu aldrig set. Jeg tror, at de Herrer i dette Ord benyttede sig af et Udtryk, hvormed det lykkes dem at vinde Indgang omkring i Landet, i Klubmøder og paa offentlige Møder, de tale der om de Sagkyndige, og de komme her og fortælle os om de Sagkyndige. Jeg tror, at de ærede Medlemmer gaa lidt paa Afveje. De Sagkyndige i disse Spørgsmaal ligesom ethvert Spørgsmaal, der vedrører Folket og Lovgivningsmagten, findes kun eet Sted i Landet, og det er i denne Bygning, foroven og forneden. Her er samlet Regjeringens Repræsentanter, her er med Hensyn til disse Spørgsmaal den ærede Krigsminister, som kan give os alle de Dplysninger, som kunne tilveiebringes i den Retning, set fra et militært Standpunkt, Finantsministeren, som kan give os de finantsielle Dplysninger, Udenrigsministeren, som kommer med de politiske Dplysninger, og Justitsministeren, som kommer med de retslige, og her er samtidig samlet Alt det, som repræsenterer Folket, de Mænd, som repræsenterer hver Tanke, som bevæger sig i Folket, Udløbet for alle de Nerver, som røre sig i hele Folket, dets Følelse, dets Attraa og Behov. Der er ikke andre Steder, hvor Sagkyndigheden kan komme til Orde med fuld Gyldighed og fuld Ret end her, og naar de sige, at Krigsministeren har provisorisk udført de og de Ting i Henhold til Sagkyndiges Mening, saa benægter jeg paa det Bestemteste, at han har gjort det, nei, han har gjort det til Trods for Sagkyndigheden; sagkyndige Udtalelser finde kun Sted i denne Bygning. Saa snart Ministeren gaar imod det, som her er vedtaget, gaar han imod Sagkyndigheden — den findes hverken bedre eller slettere end her — foruden at han gaar imod Grundloven og gjør det Hele paa Trods (Modsigelse). Jeg tror ikke, at det Udtryk, at han gjorde det paa Trods, var for stærkt i det Øieblik at Krigsministeren selv udtaler, at dette ikke var sket, hvis vi for 3 Aar siden havde bevilget de 3 Millioner, som man i det andet Thing beordrede Folkethinget at bevilge inden Kl. 12. Jeg tror ikke, det er et for stærkt Udtryk, naar man vover at komme her og slynge denne Del af Repræsentationen de Ord i Vinene, at vi havde intet Provisorium faaet, naar vi havde gjort, hvad der blev forlangt af os i det andet Thing; men her stemte vi efter vor Overbevisning, det var Folkets Repræsentanters Overbevisning, at de ikke burde bevilge de 3 Millioner, og naar det er deres Overbevisning, saa er det ogsaa deres Pligt ikke at gaa ind derpaa. — Saa sige de Herrer Militære: Ja, hvad er Ser Plan i Partiet,

naar I komme til Roret engang, hvad ville I saa udføre? Den Fordring kan ikke stilles; et Parti kan selvfølgelig ikke saaledes opstille en Plan, Regjeringen kan jo ikke en Gang gjøre det; der er aldrig givet Repræsentationen fuldt ud Bested om, hvad man vil, eller en Udsigt over, hvad det koster. Finantsministeren har aldrig sagt os her, hvorledes han vil skaffe Pengene tilveie, og hvor vidt Udgifterne skulle gaa. Der er saa meget mindre Grund for Oppositionen til at svare, efter som man i de mindre Sager, hvor Oppositionen har taget Initiativet, har henvist dem til, at det var Noget, den helst skulde lade være med, men overlade det til Regjeringen. Naar Regjeringen ikke kan faae sin Plan gennemført, saa er det dens Sag at komme med en anden Plan og se at faae den gennemført; naar den ikke kan det, saa er det dens Pligt at gaa til Hs. Maj. Kongen og sige: det er os umuligt at føre den Plan igjennem, og den har dog de Sagkyndiges Samstemning, og derfor raade vi Deres Majestæt til at tage andre Mænd. Naar de nu møde paa Klubmøder og fortælle, at Alt skal ofres for Fædrelandet, saa er det temmelig harmeligt og trist, at de Herrer Ministre sidde saa fast paa Taburetterne, uagtet de maa vide, at de Intet kunne udrette til Nytte for Fædrelandet, uagtet de maa vide, at det bedste Middel til at tilveiebringe Forlig mellem Høire og Venstre vilde være, at de traadte tilbage for Andre. Men saa meget Offer kunne de ikke bringe for Fædrelandet. Nei, med største Ret tror jeg, at Oppositionen kan rette det Spøgsmaal til de Herrer af Regjeringen: Hvad ville De med disse saakaldte Forsvarsplaner, men man faar meget forskellige Svar paa, hvad deres Betydning er. Her er der i Reglen sagt os fra Regjeringens Side, at det er for at beskytte vor Neutralitet. Men naar man kommer i konservative Klubber og paa andre lignende Møder, hvor man er vis paa at have Stemningen med sig, saa er man lidt mere aabenhartig, saa er det i Reglen Revancheanken, som raader (Sag d: Det er ikke sandt!). Jo, saa skal vi hjælpe dem, som vil give os Revanche. (Sag d: Det er ikke sandt!). Det siges rundt om paa Møder, hvor Agitationen optræder, der er Tanken bestandig rettet mod Tydsland. (Sag d: Det er ikke sandt!) Jeg fastholder, at paa forskellige Møder, hvor der har været Tale om Forsvarssagen, der tænkes der bestandig paa Tydsland. (Sag d: Det er ikke sandt!)

Formanden (Høgsbrø): Ingen Afbrydelse her i Thinget!